

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **T. R.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2014, čj. MV-6804-12/OAM-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 3. 2015, čj. 30 A 114/2014 – 30, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla z důvodu neodstranění vad žaloby spočívajících v absenci žalobních bodů odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2014, čj. MV-6804-12/OAM-2013 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Uvedeným rozhodnutím žalovaný uložil stěžovateli povinnost uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním ve výši 21 151 Kč a náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč, obojí do 15 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] V rámci kasační stížnosti stěžovatel požádal prostřednictvím své zástupkyně o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, čj. 10 Azs 81/2015 – 10, byl stěžovatel vyzván k doplnění důvodů, na základě kterých se domnívá, že v jeho případě jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. V podání ze dne 25. 5. 2015 zástupkyně stěžovatele uvedla, že se jí se stěžovatelem nedaří navázat kontakt. Přiznání odkladného účinku stěžovatel nicméně žádá proto, aby mu mohlo být prodlouženo vízum a nemusel vycestovat.

[3] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Na základě uvedených ustanovení lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Ze zákonné úpravy tedy vyplývá, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba prokázat nepoměr mezi újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku současně nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Odkladný účinek představuje mimořádný institut, na jehož základě je možné prolomit právní účinky pravomocného rozhodnutí, které je až do doby jeho případného zrušení potřeba považovat za zákonné a věcně správné. Přiznání odkladného účinku tak bude zpravidla vyhrazeno ojedinělým případům (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 – 67, dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Institutem odkladného účinku má být docíleno toho, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bylo možné pozastavit vykonatelnost či jiné právní následky přezkoumávaného správního rozhodnutí. V určitých případech, kdy může stěžovateli na základě správního rozhodnutí vzniknout újma, tak mohou být důsledky správního rozhodování suspendovány. Nemůže se však jednat o jakoukoli či běžnou újmu, ale o újmu, která nabývá určité míry intenzity a výjimečnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96).

[5] Nejvyšší správní soud podotýká, že žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného byla stěžovateli uložena povinnost k úhradě nákladů spojených s jeho vyhoštěním a nákladů správního řízení. Stěžovateli tak výkonem správního rozhodnutí nehrozí riziko vycestování. Rozhodnutí žalovaného též nemůže mít žádný vliv na rozhodování o prodloužení víza stěžovateli, jak je uvedeno v doplnění důvodů návrhu. Důvody, které uvádí právní zástupkyně stěžovatele, a pro které žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, se tedy zcela zřejmě míjejí s přezkoumávaným správním rozhodnutím.

[6] Nejvyšší správní soud na základě uvedených skutečností dospěl k závěru, že stěžovatel netvrdil ani neprokázal důvody, na jejichž základě by jeho kasační stížnosti mohl být přiznán odkladný účinek ve smyslu ustanovení § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu